

Hi ha un altre senyal incontrovertible d'aquest camí que sebs dubte emprén Ramon Berenguer I i que ja va començar el seu pare, el Corbat, així com el seu avi, Ramon Borrell. Volem al·ludir a l'encunyació de moneda, que, per primera volta, surt del que en podríem dir, amb certes reserves, la ceca comtal en els primers decennis del segle XIè. Les monedes de Berenguer el Vell, porten ja ben clara la seva llegenda. El Comte ens ha donat un altre senyal de sobirania ; el batre moneda.

Si doncs, com creiem, Catalunya comença a existir al Segle XIè. a les hores degué aparèixer el seu nom ; per això Aebischer en estudiar l'etimologia del nostre corònim ha escrit, des d'un punt de mira, però únicament lingüístic : " a la segona meitat del segle XIè. és quan Cathalònia i catalanus degueren començar a difondre's, encara que no es trobin - deia ell - fins a la centúria següent, però - i ara ve la cosa important per a nosaltres - sens dubte el descobriment d'una d'aquestes formes en un text anterior és sempre possible" . Es el que creiem haver trobat nosaltres en el document del 1096.

L'estructura de Catalunya, la seva plasmació política esdevindria comporània del seu baptisme ; la nostra terra es plasmà entorn de la figura de Ramon Berenguer I el Vell i a la seva època, decenni més o menys, sorgí el seu nom.

Es molt possible que el lector es preguntí, de contestar la pregunta, encara que pròpiament haurem de dir que no existint la unitat política, era difícil que existís el nom ; precisament ambdues coses estan íntimament entrelaçades. Des de l'època carolíngia hi ha un nom que sona de tant en tant i que no es refereix precisament a un territori, sinó a una frontera; és el nom de Marca Hispànica. Mai, però, no té l'abast per anomenar el territori de les diverses terres que després hauran de formar Catalunya.

La terra que des del segle XIe. començarà a nomenar-se Catalunya, no havia tingut mai un nom general, perquè no havia existit tampoc cap unitat política concreta.
